

concessis veris Canonicis optandi beneficia, ad utilitatem tamen et commoditatem coadjuti. Sac. Congreg. Rit. in Conimbrien., 16 Decemb. 1606, in respons. ad 5 dub. (51. Coadjutor Canonici, si simul sit rector Ecclesie parochialis, potest in processionibus incedere cum Canonicis sub eorum cruce; nec ex eo quod non incedit sub cruce rectorum, potest tanquam absens puniri in certa portione frumenti, sed duplicis personae muneri satisfacit. Sac. Congreg. Rit. in Veronen., 27 Julii 1601. (52. Coadjutor et coadjutus possunt simul in habitu canonicali interesse in processionibus et Missarum solemnibus; coadjutus in loco sibi debito, et Coadjutor post omnes Canonicos. Sebast. Cæsar. in Relect. de Eccles. Hierarch. p. III, disp. 14, § 9, num. 12; Barbosa Jur. Eccles. univers. lib. III, c. 10, num. 96, et de Canonicis, c. 29, num. 54. Et videtur hoc supposuisse etiam Sac. Rit. Cong. dum in Elboren., 15 April. 1606, in respons. ad tertium dub. censuit Coadjutorem non posse lucrari distributiones quotidianas, quando coadjutus est præsens. Sic enim decernendo supponit Coadjutorem et coadjutum posse in una simul intervenire in functionibus ecclesiasticis in habitu canonicali, dum modo Coadjutor non lucratur distributiones quotidianas.

(53. Coadjutor non tenetur ad onera Canoniorum juniorum, liceat teneatur ad onera sui coadjuti, quia licet sedeat post omnes Canonicos, id non est ex eo quod sit Canonicus junior, sed quia non est vere Canonicus, et fulget aliena dignitate, non propria. Sacra Rit. Congreg. in Colimb., 16 Septemb. 1606, in respons. ad septimum dub. Unde censuit in alia Elboren., 13 April. 1606 quod Canonicus junior, juxta consuetudinem Ecclesie, debet supplere vices hebdomadarii absentis, vel impediti, et non Coadjutor, licet sedeat post ultimum Canonicum. (54. Coadjutor non tenetur tempore concessionis coadjutorie habere ordinem presbyteralem, ubi statuto Ecclesie cautum fuerit, quod Canonicus actu sit sacerdos tempore promotionis, sed sufficit habere clericatum, et legitimam ætatem ad ordinem requisitam. Gonzal. ad regul. 8, Cancell. gloss. 5, § 9; Garcias in d. addit. sub dub. 24; Caputaquen. decis. 127, num. 1 et 2; Barbosa Jur. Eccl. univers. lib. III, cap. 10, num. 78, et de Canon. c. 29, num. 36, et in Conc. Trident. loc. cit. num. 28. (55. Coadjutor non potest esse iudex apostolicus, seu delegatus Papæ, nec designari iudex synodalis, quia Coadjutor non est vere dignitas, seu Canonicus, ut patet supra num. 11, et sic non habet qualitates requisitas in cap. Statutum 11, de Rescriptis in 6. Sic Garc. d. part. IV, c. 5, in addit. post num. 130, dub. 28, ubi subdit, quod præterea commissio facta dignitati non transit in ejus Coadjutorem, non solum quando fuit expressum nomen proprium, sed etiam quando non fuit expressum. Barbosa in Trid. loco cit. num. 24, et de Canon. loco cit. n. 21, et Juris Eccles. univ. loco cit. num. 73. (56. Coadjutor non tenetur ad

fidei professionem, nisi cum fuerit successioni locus. Garcias de Benefic. part. IV, c. 3, n. 16; Squillant. de Privilegiis clericor. c. 4, num. 79; Lodovic. a Saravia tract. de Jurisd. adjunctorum q. 29, num. 37; Barbosa de Offic. et potest. Episcop. p. 3, allegat. 61, num. 13, et de Canon. loco cit. num. 14, et in Trident. loco cit. num. 13, et Juris Eccles. univers. num. 60. (57. Coadjutor non tenetur ad officium canonicum recitandum, (extra chorum, in choro vero tenetur, cum ibi non sufficiat sola materialis præsentia, ut a Benedicto XIV declaratum est Constit. incipiente Cum semper, 19 Augusti 1744), sed proprietarius. Barbosa Juris Eccles. univers. loc. cit. num. 36, et de Canonicis loco cit. num. 13, et in Trident. loco cit. num. 12, cum communi aliorum ibi cit. (58. Coadjutores enim cum futura successione non sunt beneficiarii interim dum vivunt coadjuti, nec habent jus in re, sed ad rem. Rota part. I, recent. decis. 456, num. 9. (59. Quia coadjutoria hujusmodi non sunt vere, et proprie beneficia secundum Abbat. in cap. de Rectoribus 3, de Cleric. ægrot.; Gonzal. d. gloss. 5, num. 40 et 64, cum sequent.; et Barbosa cum multis aliis a se cit. lib. III Juris Eccles. univers. cap. 10, num. 49 et 50, et in Trid. loco cit. num. 7, et de Canonicis loco cit. num. 4. (60. Nec Coadjutores sunt vere Canonici et beneficiarii, sed solummodo ficti beneficiarii, et ficti Canonici, ex decreto Sac. Congr. Rit. in Colimb., 16 Septemb. 1606, et Rota part. I, recent. decis. 456, num. 8, et pluries alibi, ut patet supra num. 11.

(61. Coadjutor consequi non potest fructus ex beneficio coadjuti. Rota decis. 295, lib. III, part. 3, divers.; Navarr. Consil. 2, num. 3, de Cleric. ægrot.; Barbosa Juris univers. Eccles. loc. cit. num. 56, et in Trid. loco cit. num. 10. Imo lucratur etiam distributiones quotidianas absente coadjuto ad utilitatem ipsius coadjuti, ut num. 38 fuit jam dictum ex declarat. Sacre Congregationis Rit. in Elboren., 15 April. 1606, et in Colimbrien., 16 Septembr. ejusdem anni in respons. ad sextum dub. (62. Et ideo quando Coadjutor habet aliunde, unde se valeat decenter sustentare, disponitur sæpe sæpius, quod nihil prorsus percipere debeat de fructibus nec distributionibus. Et interdum mandatur dari centum ducatos, et aliquando plus, vel minus, prout partes inter se conveniunt ante porrectam supplicationem, habita semper consideratione, ne Coadjutor egeat, ut refert Gonzal. d. gloss. 5, § 9, num. 66, quia alias Coadjutor posset petere a coadjuto congruam sustentationem, si deserviat uti Coadjutor. Navarr. Consil. 2, n. 1 et 7, et de Orat. cap. 20, num. 18; Garcias, d. part. IV, cap. 5, in addit. sub. num. 130, dub. 36, nisi aliud caveatur in coadjutoria hujusmodi, in qua nostris hisce temporibus solet poni clausula: « Quia partes ita conveniunt, quod Coadjutor non possit petere congruam, nec quidquam exigere quovis titulo ratione Coadjutorie, ut testatur ipse Gar-

cias loco proxime citato. » Quamvis tamen, si Coadjutor ob paupertatem magnam non valeat decenter servare Ecclesie, posset excusari a servitio, nec coadjutus posset illum arctare, seu compellere, nisi dando ei aliquid quo decenter et honeste valeat deservire. Barbosa in Concil. Trid. loco cit. num. 11, et Jur. Eccles. univ. loco cit. num. 58, et de Canon. loc. cit. num. 12. (63. Coadjutor non potest gaudere privilegiis et indultis de percipiendis fructibus in absentia, puta ratione studii, aut lecture in aliqua universitate, quibus coadjutus gaudere potest. Garcias in d. addit. dub. 30; Barbosa Juris Eccles. univers. loco cit. num. 74, et de Canon. loco cit. num. 32, et in Trident. loco cit. num. 25. (64. Coadjutor in ingressu non tenetur fabricæ solvere, quod est consuetum solvi per Canonicos de novo ingressos. Garcias d. part. IV, cap. 5, num. 76; Barbosa d. Canon. loco cit. num. 30, et in Trid. loco cit. num. 23, et Juris Eccles. univ. loco cit. n. 72. (65. Coadjutor non potest exercere officia ad quæ coadjutus electus est. Nam in his, quæ speciali nominatione competunt coadjuto, non venit Coadjutor, nec eum representat. Garcias in addit. ad d. cap. 5, sub. num. 88; Barbosa Juris Eccles. univers. loco cit. n. 81, et de Canon. loco cit. num. 40, et in Trident. loco cit. num. 31.

(66. Canonici tamen tenentur inservire, et ministrare Coadjutori, prout tenerentur inservire proprio Canonico coadjuto in omnibus functionibus canonicalibus. Sac. Rituum Congregatio in Casalen., 10 Januar. 1689. (67. Coadjutor non potest ordinari ad titulum coadjutorie. Gonzal. d. gloss. 5, § 9, num. 8. Moneta de Opt. Can. cap. 5, qu. 8, n. 169. Garcias de Benefic. part. 2, cap. 5, a num. 132, ubi subdit posse quem ordinari ad titulum coadjutorie, si forte ratione illius haberet congruam, non tanquam ad titulum beneficii, sed tanquam ad titulum pensionis. Barbosa Juris Eccles. univ. loco cit. num. 80, et de Canon. loco cit. num. 39, et in Trident. loco cit. num. 30. (68. Coadjutor non intelligitur comprehensus in statuto, quod ex aliqua causa jubilare facit Canonicos. Sacra Congregatio Rit. in Elboren., 15 April. 1606 in resp. ad tertium dub. Unde Rota apud Marchesan. de Commiss. part. II, pag. 467, censuit coadjutum non perficere suam jubilationem per servitium Coadjutoris. (69. Canonicus Coadjutor, etiam coadjuto absente, non potest capitulis interesse, nec in illis votum dare nec officium antianitatis exercere, nisi in litteris apostolicis jura hæc expresse concedantur, ut partibus auditis, censuit Sacra Congreg. Concil. in Narnien., 20 Maii 1649.

(70. Pro coadjutis et Coadjutoribus adhuc attendendæ sunt resolutiones sequentium dubiorum. Proposito enim dubio in Sac. Congr. Conc. « An Canonicus senio confectus, cui datus est Coadjutor cum clausula, quod coadjuto impotente, aut inservire nolente, teneatur Coadjutor inservire, si hujusmodi Coadjutor postea gravi infirmitate op-

pressus, adeo ut de illius salute nulla fere spes adsit, et sic inservire non valeat, teneatur idem coadjutus per seipsum inservire, ad effectum percipiendi distributiones quotidianas? » eadem Sacra Congreg., die 2 Maii 1643, respondit: « Coadjutum non teneri inservire. » Quod postea ab eadem Sac. Congregatione, die 30 Maii 1677, extensum fuit ad casum, in quo Coadjutor esset infirmus extra civitatem. « Hæc Sacra Congregatio censuit, Canonicum coadjutum non teneri inservire in locum Coadjutoris infirmi, sed quia Coadjutor est infirmus extra civitatem, supplicatur declarari an etiam in hoc casu resolutio præfata locum habeat? » Sacra, etc., respondit affirmative. Et in una Romana distributionum die, 19 Aug. 1730, proposito a Coadjutoribus dubio: « An lucra provenientia ex punctaturis et absentis Canoniorum, quæ præsentibus accrescunt, debeantur Canonicis Coadjutoribus, sive potius coadjutis, in casu, etc. » Sac. Congreg. Concil. respondit deberi Canonicis coadjutis. Sic apud toties laudatum Lambertin. volum. V in Regulis circa servitium chori, § 9, sive Institut. Eccl. 107, § 9, num. 65.

Alia ad rem vide verb. DISTRIBUTIONES QUOTIDIANÆ fere per tot.

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(71. Consensus capituli, de quo verba facit auctor num. 9, exquiri solet a Summo Pontifice in gratia coadjutorie cum futura successione, non ex aliqua necessitate, sed ex superabundanti, ut certior fiat de idoneitate Coadjutoris. Cardinal. de Luca ad Concil. Trid. disc. 45, num. 10; Piton. Discept. Eccl. 89, num. 10; Carol. Anton. de Luco ad Ventrigl. in prax. For. Ecclesiastic. tom. II, adnot. 13, § unic., num. 9; Matth. de Caus. Consistor. sect. 22, num. 98; Ansaldo. in secunda editione ad dec. 20, num. 24.

(72. Quinimo necessarius neque est consensus capituli, tametsi jus eligendi, et quidem in omnibus mensibus spectet ad ipsum capitulum. (73. Atque hinc de subreptione gratiæ coadjutorie cum futura successione redargui ex eo nequit, quod expressum non sit jus eligendi in omnibus mensibus spectans ad capitulum. Matth. de Caus. consist. sect. 22, num. 99, et duobus sequent., ubi hanc reddit rationem: « Capitulis nullum competit jus eligendi, episcopali, seu abbatiæ sede plena, sed tale jus solum oritur vacante sede, ac proinde dici non potest, quod per dationem hujusmodi Coadjutoris et futuri successoris Papa tollat jus, quod non est, sed potius quod Papa impediatur, ne oriatur jus eligendi adveniente vacatione, quod non est quid considerabile. » Rota inter impress. post Remocamp. de Coadjutor., dec. 22, num. 1.

(74. An idem obtineat non narrato jure præsentandi competenti patrono laico, vide apud Rotam in nov. dec. 71, num. 5, de Præbend. et in recent. dec. 161, n. 46, plur. seq. part. 12 et inter impressas post Remocamp. de Coadjutor., dec. 1, num. 24.

(75. Nec litteræ commendatiæ Episcopi,

de quibus disserit auctor num. 10, sunt de forma coadjutoriae cum futura successione, nisi doceatur, Papam fuisse deceptum circa necessitatem et utilitatem Ecclesiae. Rota in Cracovien. Coadjutoriae, 14 Junii 1743, coram R. P. Canilliac.

(76. Coadjutori debetur praecedentia supra alios Canonicos non a die apprehensae possessionis coadjutoriae cum futura successione, sed a die apprehensae possessionis post obitum coadjuti, et quidem non obstante, quod gratia coadjutoriae contineat clausulam: « Ex nunc prout ex tunc, » ut, quidquid in contrarium innuere videtur auctor num. 27, firmavit Rota in Majoricen. Canonicatus, 27 Novembr. 1744, § 7 et seq. et in *Confirmatoria* § 4, coram bon. mem. Vicecomit.

(77. Clausula: « Etiam si actu nunc, vel modo praemisso, vel alio quovis modo actu vacet, » apponi solita in gratia coadjutoriae cum futura successione licet sustinere nequeat gratiam, si beneficium de eo tempore vacaverit de facto, gratiam tamen sustinet, si vacaverit tunc beneficium de jure tantummodo. *Garcias de Benefic.* part. 4, cap. 5, num. 133; *Leuren. de Vicar.* tract. 2, cap. 10, qu. 428, num. 3; Rota cor. Manzaned. dec. 490, num. 10 et seq. et in Uladislavien. Archidiaconatus super coadjutoria, 13 Januarii 1757, § 4, cor. R. P. D. Paracciano.

ARTICULUS XI.

Varia alia in supplementum de Canonicis.

(1. Non licet novum habitum, sive signum a Canonicis cathedralis Ecclesiae absque Sedis Apostolicae auctoritate assumi. Sac. Congr. Concil. in Taurinen., 21 Junii 1641, et in Tarvisina, 8 Februarii 1639. (2. Canonici et praebendati non possunt deferre almutias, cum uti singuli invitantur ad associandum funera, sed uti tantum possunt in casibus, quando incedunt collegialiter cum capitulo. Sac. Congreg. Episcop. in Placentina Funerum, 2 Maii 1659. (3. Canonici cathedralis non sunt in dignitate ecclesiastica constituti, nisi late sumpto vocabulo, sed dicuntur clerici primi ordinis. *Sperell.* dec. 167, num. 8 et 10; *Panimol.* decis. 1, adnot. 6, num. 28 et duob. seqq.; *Monacell.* tom. 1, tit. 1, formul. 4, num. 18. Sunt tamen Canonici cathedralis personae in dignitate constitutae, ad hoc ut possit coram eis fieri translatio pensionis. *Gratian.* discept. 551, num. 18; *Tondut. de Pension.* cap. *Eo*, num. 30; *Monacell.* tom. II, tit. 4, formul. 7, num. 2. (4. Collegiata simplex praecedit omnibus Ecclesiis simplicibus, et quae tantum parochiales sunt. Sacra Congreg. Rituum in Senogallien., 23 Martii 1619. (5. Etiam si antequam erigeretur in collegiatam, illis cederet. Sacra Congreg. Rituum in Terracin. Sonuissae, 25 Februarii 1606. (6. Canonici collegiatae de jure insignis praefertur Canonici collegiatae, quae est insignis per indultum de recenti; seu collegiata antiquior, quae habet insignitatem a jure, praefertur habenti insignitatem ex privilegio posteriori.

rem: Sacra Congreg. Rituum in civitate Castellanae Praecedentiae, 13 Februarii, et in Novarien., 8 Maii 1700. (7. Canonicus Ecclesiae collegiatae, quamvis peritissimus doctor, eligi non potest in judicem synodalem, etiam si non existant in cathedrali doctores, saltem ita idonei. Sac. Congreg. Concil. in Alexandrina, quam citat, et sibi fuisse responsum asserit *Massobrius de Synodo Diaecesana*, cap. 4, num. 10. (8. Canonicus celebrans in Ecclesia collegiata non tenetur facere reverentiam Vicario Generali praesenti in fine Missae ante benedictionem. Sac. Congreg. Rit., 21 Februarii 1604. (9. Canonice ad privationem potest procedere Episcopus sine adjunctis ex causa quod ordines suis praebendis adnexos non susceperint. Sic decisum fuisse a Sacra Congreg. Concil. refert *Garcias de Benefic.*, part. 3, cap. 4, num. 22. (10. Si Canonicus poenitentiarius non faciat residentiam, et Episcopus velit procedere contra eum ad privationem Canonicatus, tenetur servare regulam praescriptam a Sacro Conc. Trident. sess. 24, cap. 12, *de Reformat.*, ut respondit Sacra Congreg. Concil. Episcopo Sutrien. qui cum supplicasset declarari: « An absente Canonico poenitentiario ultra tres menses, et per alium inservire faciente, quoad munus poenitentiarii contra eum servanda sit regula praescripta a Sacro Conc. Tridentino sess. 24, *de Reformat.* super privatione Canonicatum Ecclesiae cathedralis, vel potius sit diversimode procedendum? » die 7 Decembris 1696, Sacra Congreg. Conc. censuit Canonicum poenitentiarium esse comprehensum sub dispositione Concilii.

(11. Canonicos vocare ad palatium episcopale potest Episcopus, et tenentur accedere; non tamen tenentur ire vocati a Vicario. Sacra Congreg. Rit. in Cassanen., 5 Martii 1633. (12. Canonici cathedralis et collegiatae debent retinere tabellam horariam, et officia divina persolvere statutis horis. Et propterea cura erit Episcopi visitatoris recognoscere tabellam horariam, et quatenus non adesset, aut inordinatam inveniat, illam praefinire, seu reformare non negligat ad formam tabellae, quam approbavit Sacra Congreg. Episc. in Aretina, 30 Maii 1599, et per extensum refert *Crispin. de Visit.* part. 2, § 20, num. 11. (13. Canonicos ad discendum cantum Gregorianum cogere potest Episcopus, et renitentes multare etiam poena non participationis distributionum quotidianarum, et subtractionis fructuum. Sacra Congregatio in Tropien., 9 Martii 1620. (14. Canonici abesse volentes extra dioecesim, tenentur semper petere licentiam ab Episcopo. Sic decisum fuisse a Sacra Congreg. refert *Pax Jord. Elucubr.* lib. 10, tit. 40, num. 74, vers. *attamen*, et testatur authenticam decisionem penes se retinuisse tenoris sequentis. Sacra Congreg. Concil. Trident. Interp. « tametsi declaraverit nullam requiri licentiam, ad hoc ut Canonici abesse possint in mensibus ab eodem Concilio permissis, censuit tamen hanc declarationem non vindicare sibi locum, quoties Canonici abesse volunt extra dioecesim, proinde hoc casu

Episcopi licentiam esse obtinendam. Caeterum Episc. non debere illam absque rationabili causa denegare. » (15. Unde patet, quod concurrente honesta et rationabili causa absentiae, non potest ab Episc. denegari Canonico licentia se absentandi, alias datur recursus ad superiorem, qui licentiam ordinarii supplendo ipse concedat, vel ut ordinarium compellat ad illam dandam, ut docet Abbas in cap. relatum, *de Clerico non residente*, num. 6, ubi ampliatur, quod propter necessitatem subito et inopinatum occurrente possit Clericus, qui residentiam habet, se absentare absque licentia ordinarii, consideratis tamen qualitate causae, praedicti, et facilitate petendi licentiam. (16. Canonicus absens de licentia Sacrae Congregat. cum clausula: « Dimissa tertia parte fructuum, dimittit eam tertiam, quae superest, detracta pensione. » Sac. Congreg. Concil., 3 Julii 1609, pro Canonico S. Laurentii in Damaso urbis, licet, ut asserebatur, in Basilicis majoribus ejusdem urbis detractio fieret a toto praebendae fructu, nullo habito respectu ad pensiones.

(17. Canonicatum erigere Episcopus non potest sine consensu capituli. Sacra Congreg. Concil. in Clodien., 5 Julii 1608, in Aquinaten., 20 Februarii 1677, in Nazarien., 20 Septembr. 1692, et in Sabinen., 14 April. 1696. (18. Si tamen Canonici irrationabiliter renuant prestare consensum erectioni novi canonicatus, superior supplet. Sac. Cong. Conc. in Sabinen., 2 Julii 1696. Et etiam suppleri petebatur in alia Almerina, 25 Junii 1695, in qua Episcopus cupiens in executionem legati testatoris duos canonicatus erigere de novo, capitulum assensum praebere renuit ob deficientiam reddituum, et ideo fuit rescriptum: « Firmetur Status haereditatis » ut dignoscere posset, an capitulum rationabiliter se opponeret nec ne. (19. Imo non potest Episcopus auctoritate ordinaria in sua Ecclesia creare Canonicos supranumerarios absque consensu capituli et Canonice. Sacra Congregatio Conc. in Fulginaten., 26 Februarii 1639. (20. Canonicus supranumerarius neque ad futuram praebendam creari potest, quia hujusmodi expectativae fuerint abrogatae a Sacro Concilio Tridentino sess. 24, cap. 20, *de Reformat.* Ita Sacra Congregatio Concil. in Tirasonen., 30 Maii 1698, in qua fuit denegata confirmatio talis electionis seu institutionis. (21. Canonicus supranumerarius receptus suppliciter de mandato Papae in aliqua Ecclesia in qua est certus numerus Canonice, non illi derogando, aut non mandando recipi cum plenitudine juris canonice, non habet jus canonice, stallum scilicet in choro, et vocem in capitulo, et alias omnes praerogativas, quibus caeteri Canonici gaudent. Canonicus vero supranumerarius receptus cum expressa Papae derogatione de certo Canonice numero, vel cum plenitudine juris canonice, habet tale jus canonice, id est stallum in choro, vocem in capitulo, et alias omnes praerogativas quibus gaudent caeteri Canonici. *Lel. Zech.* cap. 24, *de Canon.*, num.

4, vers. *Causa vero*, (22. ubi subdit, quod quando a Papa impetratur canonicatus qui sit supra numerum, debet id in litteris exprimi, alias impetratio non valeret. *Pavin. de Potest.*, c. *Sed vac.* prael. 5, n. 15; *Hojed. de Incomp. Benefic.*, part. 1, cap. 12, n. 6; *Stephan. Gratian. Discept. forens.*, tom. V, cap. 867, a num. 1; *Barbosa de Canon.*, cap. 3, num. 15. Canonice autem supranumerarii ordinarie dicuntur illi, qui in Canonice collegium cooptantur et Canonice creantur ultra numerum certum praebendarum et canonicatum, absque ulla praebenda illis statim attributa, ut ex Glossa et Abbat. in c. Cum M. Ferrariensis 9, *de Constitutionibus* resolvit *Azorius Institut. moral.* part. II, lib. 3, cap. 11, qu. 13; *Barbosa de Canon.* cap. 3, num. 12. (23. Si Canonicus supranumerarius fuit admissus per capitulum simpliciter sine praeservatione suorum jurium, quotidianas lucratur distributiones. Rota, part. 18, recent. tom. I, decis. 364, n. 14. (24. Canonice supranumerarii, qui ex privilegio apostolico in aliqua Ecclesia recipiuntur cum eo quod solum participant de distributionibus quotidianis, et nullam obtineant praebendam, sed ad primam vacantiam juxta eorum prioritatem admittantur, non tenentur habere majorem aetatem quam quatuordecim annorum, dummodo non optent, nisi cum aetatem requisitam habuerint. Sacra Congreg. Conc. in una Venafren., 13 Martii 1663. (25. Potest permitti quod Canonice deputent in parochum Canonicum supranumerarium; cum hoc non sit incompatible. Sac. Congreg. Conc. in Fulginaten., 14 Martii 1648.

(26. Dignitatem novam in cathedrali Ecclesia erigere nemo potest, nisi unus tantummodo Summus Pontifex, ut pluries decisum in Sacra Congreg. Concilii, et notatur in tract. de Synodo Diaeces. lib. VII, cap. 75, § 8.

ADDITIONES EX ALIENA MANU.

(27. Erectio novi canonicatus est subreptitia, si Summo Pontifici non fuerit expressum statutum prohibens augeri numerum canonicatum. (28. Neque alicujus efficaciae est generica statutorum derogatio, quae non censetur Summus Pontifex derogare voluisse statutariae prohibitioni non expressae. Rota in Fanen. *Suppressionis*, 4 Junii 1742, cor. R. P. D. Canilliac.

(29. De Canonicis novae erectionis frequens est disputatio, an et quomodo participant proventus capituli; tum an et quomodo teneantur ad onera capituli. Vide de prima disputatione Rotam in Senogallien. *Successionis* 30 Junii 1738, cor. bon. mem. Nunez, tum et maxime in Vercellen. *Functionum*, 14 Junii 1738 et 28 Novembris 1742; utrobique fere per tot. cor. bon. mem. de Vais, (30. et de secunda disputatione consule idem supremum Tribunal in Viterbien. *Contributionum, et expensarum*, 15 Junii 1743, coram R. P. D. Elephantul.